

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 27. Concilii finis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII
A. C. 681.

§. XXVII.

Concilii Finis.

p. 1020. Sessio Concilii ultima, & secundum Latinos decima octava, decimo sexto Septembris habita, Constantino Imperatore, & saltem centum sexaginta Episcopis præsentibus. Lecta Fidei Definitio, in qua Concilium primo declarat, quod quinque Conciliis præcedentibus inhaereat, atque Symbola Nicenum & Constantinopolitanum refert. Tum notat

p. 1024. Errorem Auctorum, quos damnat, scilicet Theodori Pharanitæ, Sergii, Pirrhi, Pauli, & Petri Constantinopolitanorum, Honorii Papæ, Cyri Alexandrini, Macarii Antiocheni, & Stephani ipsius Discipuli. Epistolas duas Agathonis Papæ, & ejusdem Concilii tanquam Concilio Calcedonensi, & Doctrinæ S. Leonis & S. Cyrilli consentaneas approbat. Tandem Mysterium Incarnationis explicat, demonstrat, & decedit, in Jesu Christo duas Voluntates Naturales, & duas Operationes Naturales esse. Prohibet, ne quis aliud doceat, adjecta pro Clericis Depositionis, & pro Laicis Anathematis pœna. Tum Signa Legatorum & centum sexaginta quinque Episcoporum apposita visuntur.

p. 1044. Concilium, hac Fidei Definitione multis acclamationibus iterum confirmata,

ta, etiam Anathematismos in Hæreticos, non omisso Honorio, repetiit. Tum de more Sermo ad Imperatorem directus lectus est, in quo Patres ejus Pietatem laudant, & quæ in Concilio a se acta fuissent, summam referunt. In eo Agathonem Papam quoque laudant, dicuntque, S. Petrum per os ipsius fuisse locutum. Tandem rogant Imperatorem, ut Decreta Concilii sua Auctoritate, Subscriptione, & Edictis roboret. Subscriptiones ad finem hujus Sermonis etiam visuntur.

Sæculum VII
A. C. 681.

p. 1048.

Imperator
subscribit
Concilio.

p. 1053.

Hoc igitur perlecto Episcopi iterum viva voce Imperatorem rogarunt, ut Fidei Definitioni subscriberet, quod promisit. Sed antequam faceret, ad Concilium detulit, quod Citonatus Archiepiscopus Calaritanus in Sardinia crimine læsæ Reipublicæ accusatus, & absolutus fuisset; hinc rogare se Patres, ut purgatum reciperent, & Fidei Definitioni subscribere sinerent. Postquam igitur Citonatus, & quidam alius Episcopus subscripsissent, Imperator omnium ultimus manum suam apposuit.

p. 1072.

His actis, Concilium rogavit Imperatorem, ut, ad Fidei tutelam, singulis Cathedralibus unum Exemplum Definitionis Fidei manu Cæsarea signatum traderetur, cui petitioni cum annuisset, quinque Exempla descripta, atque

Sæculum VII atque Papæ, & duorum Patriarcharum
 A. C. 681. absentium Legatis, tum Patriarchis Con-
 stantinopolitano, & Antiocheno præsen-
 tibus data sunt. Scripsit etiam Conci-
 lium ad Agathonem Papam Epistolam,
 in qua dicit inter alia: *Illos, qui a Fide*
aberrarunt, juxta condemnationem in
Litteris tuis contentam condemnavimus.

p. 1073.

p. 1076.

Nihilominus Patres in sua Sententia
 Honorium nominant, de quo Papa nul-
 lam mentionem fecerat; (*) at post ejus
 condemnationem a ceteris non amplius
 separabatur. Et infra: *Omnia cernes*
ex Actis, quæ tibi transmittimus. Tan-
 dem rogant Pontificem, ut suis litteris
 eorum Fidei Definitionem confirmet, id
 est, consensum suum manifestet. (**) Huic
 Epistolæ Legati Orientis, & quinquagin-
 ta quinque Episcopi subscripserunt. Im-
 perator vero, ut Decreta Concilii effe-
 ctui darentur, Edictum edidit, in quo
 iterum Honorius tanquam Hæresis Fau-
 tor, & sibi metipsi adversus, nomina-
 tur.

(*) Opportuna est hæc Fleurii Reflexio.

(**) Hæc Concilii Verba argumento sunt, Sum-
 mi Pontificis esse Concilia Generalia confirma-
 re. Sed ad Fleurii Reflexionem, semper ma-
 gis Conciliis quam Papæ faventis, nemo atten-
 dat; nullum enim est dubium, quin Summi Pon-
 tificis consensus Acta in Conciliis Oecumenicis
 proprie confirmet.

tur. (*) In eodem Doctrina Catholica Sæculum VII
 de duabus Voluntatibus prolixè expli- A.C. 681.
 catur, atque Imperator concludit in p. 1085.
 hunc modum: *Prohibemus omnibus &*
singulis ne de una aut duabus Volunta-
tibus aut Operationibus disputent. Et
 infra: *Quicumque præsentem Constitutio-* p. 1097.
nem violaverit, si Episcopus, Clericus,
aut Monachus sit, deponatur. Si in Di-
gnitate sit, ea privetur, & Bona Fisco
adscribantur. Si sit homo privatæ sortis
Constantinopoli, & ex omnibus Civita-
tibus nostris ejiciatur. Hic Sextæ Syno-
 di Oecumenicæ, Constantinopolitanæ
 tertiæ, finis fuit.

Non satis fuit Catholicis, nomina
 eorum, qui condemnati fuerant, e Dip-
 tychis eradere, sed etiam eorum Ima-
 gines ex Ecclesiis remotæ, nempe Cyri,
 Sergii, Pauli, Pirrhi, & Petri. Illi ve-
 ro, qui in vivis erant, nempe Macarius,
 Stephanus, Anastasius, Leontius, Poly-
 cronius & Epiphanius communi omnium
 nomine Imperatori Libellum obtulerunt,
 rogantes, ut ad Papam dimitterentur. *Ep. Const.*
 Id ipsis concessum, & Civitas Romana *tom. 6. Conc.*
 iisdem locus exilii datus. *p. 1101.*

§. XXVIII.

(*) In his Verbis optima continetur Honorii
 Papæ Apologia, atque satis demonstratur, quod
 eum Synodus Universalis Hæresis convictum non
 habuerit.